

Dziennik rządowy

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część XIV.

Wydana i rozesłana dnia 16. Czerwca 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

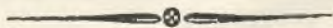
Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Anschütz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Juni 1853.

120.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji Skarbowej z dnia 3. Marca 1853 *),

wydane do wszystkich powiatowych Administracji skarbowych, urzędów podatkowych żupnych, gospodarczych i nadleśniczych, tudzież do tutejszego Ekonomatu,

we względzie stempla na protokoły licytacyjne w pertraktacjach o subarendowania, lub o jakie dostawy.

Załączony alegat zawiera odpis noty, rozporządzeniem wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Stycznia 1853 do l. 48132/3302 nadesłanej, a do wysokiego c. k. Ministerstwa Wojny skróśłonej, opiewającej o postępowaniu co do stempla z protokołami licytacyjnymi o subarendowania i jakie dostawy, dla wiadomości i zastosowania się podległych mu urzędów z tém oznajmieniem, że się do tegoż także w pertraktacjach przedsiębranych licytacji w celu wydzierżawienia dochodów skarbowych i użytków z dóbr skarbowych stosować należy.

Krajewski m. p.

Alegat do liczby 120.

Nota c. k. Ministerstwa Skarbu do c. k. Ministerstwa Wojny z dnia 13. Stycznia 1853 l. 48132/3302.

Na szacowną notę z dnia 22. Grudnia r. p. do l. 7372, skróśloną w przedmiocie postępowania we względzie stempla z pertraktacyjnymi protokołami licytacji o subarendowania i jakie dostawy, Ministerstwo Skarbu ma zaszczyt dać następującą odpowiedź:

Podług p. t. 108 ustawy z dnia 9. Lutego 1850 protokoły licytacji, o ile zawierają w sobie dokumenta prawne, podpadają co do zawartych w nich interesów prawnych, opłacie należytości dla każdego z nich ustanowionej.

Jeżeli na licytacji o subarendowanie nie podano żadnej ceny, a więc protokółu nie podpisuje żadna strona, lecz sami tylko członkowie komisji, treść jego jest tylko pertraktacją urzędową, a protokół nie stanowi przedmiotu, któryby stempla wymagał.

*) Rząd krajowy rozesłał to rozporządzenie pod dniem 31. Marca 1853 l. 12301 także do wszystkich urzędów obwodowych dla jednostajnego postępowania z protokołami licytacji, pod ich kierunkiem się odbywających, i uwiadomił o tém Komisję gubernialną w Krakowie.

120.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 3. März 1853 *),

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Steuer-, Salinen-, Kameral-Wirthschafts- und Ober-Forstämter
dann das hierortige Oekonomat,

**hinsichtlich der Stempelbehandlung der Protokolle über die Subarrendirungs- und
Lieferungs-Verhandlungen.**

Die Anlage enthält eine Abschrift der mit dem Erlasse des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 13. Jänner 1853 Z. 48132/3302 herabgelangten, an das hohe k. k. Kriegs-Ministerium hinsichtlich der Stempelbehandlung der Protokolle über die Subarrendirungs- und Lieferungs-Verhandlungen gerichteten Note zur Wissenschaft und Darnachachtung der betreffenden Aemter mit dem Bedeuten, daß sich hiernach auch bei den Verhandlungen über die Verpachtung der Merarial-Gefälle und Domainen-Nutzungen zu benehmen seyn wird.

Krajewski m. p.

Beilage zu Nr. 120.

Note des k. k. Finanz-Ministeriums an das k. k. Kriegs-Ministerium vom 13. Jänner 1853 Z. 48132-3302.

Auf die schätzbare Note vom 22. Dezember v. J. Z. 7372, betreffend die Stempelbehandlung der Protokolle über die Subarrendirungs- und Lieferungs-Verhandlungen, hat man die Ehre dem löblichen Kriegs-Ministerium Folgendes zu erwidern:

Nach der L. P. 108 des Gesetzes vom 9. Februar 1850 unterliegen Versteigerungs-Protokolle, insoferne dieselben Rechtsurkunden enthalten, in Absicht auf die enthaltenen Rechtsgeschäfte, der für jedes derselben vorgeschriebenen Gebühr.

Erfolgt bei einer Subarrendirungs-Verhandlung kein Anbot, und wird das betreffende Protokoll daher von keiner Partei, und nur von den Kommissions-Gliedern unterschrieben, so ist dessen Inhalt nur eine ämtliche Verhandlung, und das Protokoll somit kein Gegenstand der Stempel-Abgabe.

*) Von Seite des Landesguberniums ist dieser Erlaß am 31. März 1853 Z. 12301 auch sämtlichen Kreis-ämtern zur gleichmäßigen Behandlung der Protokolle über die von denselben geleiteten Versteigerungen mitgetheilt, und davon die Gubernial-Kommission zu Krakau in Kenntniß gesetzt worden.

Jeżeli zaś podawano ceny, a najwyższa przez najwięcej podającego na protokół jest podpisana, natenczas protokół staje się dokumentem prawnym, którym najwięcej podający obowiązuje się nie cofnąć podanej ceny, jeśliby przyjęta została.

Podana przezeń cena posiada zatem przymiot, przewidziany w p. t. 10, a podający ją bierze na siebie w skutek tej pozycyi taryfowej obowiązek zapłacenia 15krajcarowego stempla dla podanej do protokołu zapisanej ceny.

Jeżeli podaną cenę następnie zatwierdzono, tedy wynika ztąd dwustronnie obowiązujący interes prawny, od którego opłacona być ma należność, skali wedle własności onego odpowiedna.

Powinność uiszczenia opłaty od protokółów, zawierających w sobie tylko podaną cenę, nie rozciąga się atoli na całą objętość protokołu, lecz tylko na ową część, która obejmuje warunki i samą podaną cenę, jak to już odezwał z dnia 14. Maja 1852 do l. 16050/1088 oznajmiono. Jeżeli warunki już przed licytacją muszą być przygotowane, przed ukończeniem zaś licytacji nie ma pewności, że na niej będzie podana cena, a w skutek tego warunki podpadną stemplowi, wtedy za takim wydarzeniem się przy protokole indosować należy tyle 15krajcarowych arkuszyw stemplowych, ile ich potrzeba w stosunku do objętości warunków i podanej ceny.

121.

Obwieszczenie Komisji gubernialnej Krakowskiej z dnia 18. Marca 1853,

o rozciągnięciu na Wielkie Księstwo Krakowskie przywileju Wendelina Brauna na wynalazek nowój maszyny do wyluskiwania rzepaku w celu uzyskania oleju do pożywania zdatnego.

W skutek podania Antoniego Bürmanna, korespondenta c. k. uprzywilejowanego I. austriackiego zakładu zabezpieczenia w Wiedniu, jako pełnomocnika Wendelina Brauna, współnika domu handlowego Wendelina Brauna w Moguncyi, stosownie do §§. 50 i 51 ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, przywilej, który Wendelinowi Braunowi dokumentem z dnia 15. Listopada 1848 na wynalazek nowój maszyny do wyluskiwania rzepaku, w celu uzyskania oleju do pożywania zdatnego na dwa lata udzielony, i przez w. c. k. Ministerium Handlu pod dniem 8. Stycznia 1851 na dalszy przeciąg trzeciego, czwartego i piątego roku przedłużonym został, równie i na Wielkie Księstwo Krakowskie rozciąga się.

Rozciągnięcie takowe jednak odnosić się winno tylko do reszty czasu trwania przywileju, i według §. 51 powołanej nowój ustawy o przywilejach, nie

Erfolgen dagegen Anbote und wird der Bestbot von dem Bestbietenden auf dem Protokolle unterfertigt, so wird das Protokoll zu einer Rechtsurkunde, wodurch der Bestbieter sich verbindet, seinen Anbot im Falle der Annahme nicht mehr zurückzunehmen.

Es hat sein Anbot, folglich die in der L. P. 10 vorgesehene Eigenschaft, und dem Bestbieter liegt daher zu Folge dieser Tarifpost ob, für den Anbot, welcher in das Protokoll aufgenommen wurde, den Stempel von 15 Kreuzer zu entrichten.

Wenn der Anbot nachträglich genehmigt wird, so entsteht ein zweiseitig verbindliches Rechtsgeschäft, für welches die skalamäßige Gebühr nach seiner Beschaffenheit zu entrichten ist.

Die Gebührenpflicht der Protokolle, welche nur den Anbot enthalten, erstreckt sich jedoch nicht auf den ganzen Umfang des Protokolles, sondern nur auf jenen Theil, welcher die Bedingungen und den Anbot selbst enthält, wie bereits mit der Zuschrift vom 14. Mai 1852 Z. 16050/1088 eröffnet wurde. Insofern die Bedingungen vor der Verhandlung schon vorbereitet werden müssen, vor Abschluß dieser Verhandlung aber nicht gewiß ist, daß bei derselben ein Anbot erfolgen, und im Grunde dessen die Stempelpflicht der Bedingungen eintreten werde, ist das Protokoll, wenn dieser Fall eintritt, mit der dem Umfange der Bedingungen und des Angebotes entsprechenden Anzahl Stempelbögen zu 15 Kreuzer zu indossiren.

121.

Kundmachung der Krakauer = Gubernial = Kommission vom 18. März 1853,

wegen Ausdehnung des Privilegiums des Wendelin Braun auf die Erfindung einer neuen Ripsfamen = Schälmaschine zur Erzeugung von Speiseöl auf das Großherzogthum Krakau.

Ueber Einschreiten des Anton Bürmann, Korrespondenten der k. k. priv. I österreichischen Versicherungs = Anstalt in Wien, als Bevollmächtigten des Wendelin Braun, Associé des Handlungshauses Wendelin Braun, in Mainz, wird in Gemäßheit der §§. 50 und 51 des Privilegien = Gesetzes vom 15. August 1852 das Privilegium, welches dem Wendelin Braun mit Urkunde vom 15. November 1848 auf die Erfindung einer neuen Ripsfamen = Schälmaschine zur Erzeugung von Speiseöl auf zwei Jahre verliehen, und vom hohen Handels = Ministerium am 8. Jänner 1851 auf die weitere Dauer des dritten, vierten und fünften Jahres verlängert worden ist, auch auf das Großherzogthum Krakau ausgedehnt.

Diese Ausdehnung hat sich aber nur auf die noch übrige Dauer des Privilegiums zu beziehen und kann nach §. 51 des bezogenen neuen Privilegium = Gesetzes denjenigen

może być tym szkodliwe, którzy w Wielkiem Księstwie Krakowskiem uprzywilejowany wynalazek już przed ogłoszeniem niniejszego rozciągnięcia rzeczywiście wykonywali.

Mercandin m. p.

122.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 25. Marca 1853, którém nadano dwa wyłączne przywileje.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 13. Kwietnia 1853, Nr. 29.)

Ministerstwo Handlu nadało, na zasadzie postanowień najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Jakóbowi Eugeniuszowi Armengaudowi, starszemu, inżynierowi cywilnemu w Paryżu (rue St. Sebastien nr. 45), na ręce Jakóba Hembergera, dyrektora administracyi w Wiedniu (miasto nr. 782), na poprawę w użyciu kauczuku i gutta-perchy, bądź oddzielnie, bądź w połączeniu z innemi substancjami, celem wyrabiania z nich wszelkich rzeczy mniej lub więcej twardych, giętkich i elastycznych; na lat trzy. Opis téj poprawy, o której utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 2035 — H.).

2. Filipowi Trebitschowi, magazynierowi z Mattersdorf z Węgier, przebywającemu teraz w Wiedniu (miasto nr. 221), na odkrycie i poprawę w urządzaniu wszelkich materyj wełnianych, bawełnianych, półjedwabnych i lnianych; na lat pięć. Opis odkrycia i poprawy, o których utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 2187 — H.).

Baumgartner m. p.

123.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 27. Marca 1853, o nadaniu dwóch wyłącznych przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 13. Kwietnia 1853, Nr. 29.)

Ministerstwo Handlu nadało, na zasadzie postanowień najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Józefowi Guttmannowi, fabrykantowi pachnideł w Wiedniu (Mariahilf nr. 197), na ręce J. G. Bartscha w Wiedniu (miasto nr. 750), na wynalazek zasadzający się na robieniu mleka różanego (lait de rose), jakoby środka spę-

nicht nachtheilig seyn, welche im Großherzogthume Krakau die privilegirte Erfindung bereits vor der Kundmachung dieser Ausdehnung wirklich ausgeübt haben.

Mercandin m. p.

122.

Verordnung des Handelsministeriums vom 25. März 1853, über die Verleihung zweier ausschließenden Privilegien.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 13. April 1853, Nr. 29.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Jakob Eugen Armengaud, senior, Zivil-Ingenieur in Paris (rue St. Sebastien Nr. 45), durch Jakob Hemberger, Verwaltungsdirektor in Wien (Stadt Nr. 782), auf eine Verbesserung in der Anwendung des Kautschuks und der Gutta-Percha, abgefondert oder zusammengesetzt mit anderen Substanzen, zur Erzeugung aller Arten von mehr oder minder harten, biegsamen und elastischen Gegenständen; — auf die Dauer von drei Jahren. Die Beschreibung, deren Geheimhaltung angesucht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 2035—H.).

2. Dem Philipp Trebitsch, Magazineur aus Mattersdorf in Ungarn, derzeit in Wien (Stadt Nr. 221), auf eine Erfindung und Verbesserung im Zurichten aller Gattungen Wolle, Baumwolle, Halbseide und Leinenstoffe; — auf die Dauer von fünf Jahren. Die Privilegiumsbeschreibung, deren Geheimhaltung angesucht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 2187—H.).

Baumgartner m. p.

123.

Verordnung des Handelsministeriums vom 27. März 1853, über die Verleihung zweier ausschließenden Privilegien.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 13. April 1853, Nro. 29.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Joseph Guttmann, Parfümeur in Wien (Mariahilf Nr. 197), durch J. G. Bartsch in Wien (Stadt Nr. 750), auf eine Erfindung, bestehend in der Bereitung von Rosenmilch (l'ait de rose), als angebliches Mittel gegen Sommer-

dzania piegów; na rok jeden. Opis przedmiotu, w tajemnicy być mającego, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 2161 — H.).

2. Ludwikowi Krakowicerowi, egzaminowanemu aptékarzowi w Wiedniu (miasto nr. 493), na poprawę w składzie narządu do robienia chemicznie czystego kwasu węglanego i płynów kwas węglany zawierających; na rok jeden. Opis przedmiotu, o którego utajenie nie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów i wolny jest do przejrzenia (l. 2163 — H.).

Baumgartner m. p.

124.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 30. Marca 1853, o nadaniu dwóch wyłącznych przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 13. Kwietnia 1853, Nr. 29.)

Ministerstwo Handlu nadało, na zasadzie postanowień najwyższego patentu z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Jerzemu Paudesowi, czeladnikowi murarskiemu w Wiedniu (Mariahilf nr. 70), na udoskonalenie w ogniskach kuchennych; na lat pięć. Opis udoskonalenia, o którego utajenie nie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów, i wolny jest każdemu do przejrzenia (l. 2162 — H.).

2. Florentynowi Józefowi de Cavaillon, w Paryżu (rue Taitbout nr. 30), na ręce Jerzego Märkla, buchaltera prywatnego w Wiedniu (Jozefstadt nr. 65), na poprawę sposobu tworzenia i czyszczenia gazu wodorodnego do oświetlania; na rok jeden. Opis tego sposobu, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 2188 — H.).

Baumgartner m. p.

125.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 6. Kwietnia 1853,

którem doniesienie, że Ferdynand Burgett swój przywilej z dnia 21. Lipca 1852 odstąpił dyrekeyi towarzystwa akcyonaryuszów wyłącznie uprzywilejowanych młynów parowych w Wiedniu, do wiadomości podaje się.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 13. Kwietnia 1853, Nr. 29.)

Ministerstwo Handlu przyjęło do wiadomości doniesienie, że Ferdynand Burgett przywilej z dnia 21. Lipca 1852, nadany sobie na wynalazek kół młyn-

sprossen; — auf die Dauer eines Jahres. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien - Archive aufbewahrt (Z. 2161—5.).

2. Dem Ludwig Krakowiger, geprüften Apotheker in Wien (Stadt Nr. 493), auf eine Verbesserung in der Konstruktion eines Apparates zur Erzeugung chemisch-reiner Kohlensäure und Kohlensäure haltiger Flüssigkeiten; — auf die Dauer eines Jahres. Die Beschreibung, deren Geheimhaltung nicht angesucht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien - Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung (Z. 2163—5.).

Baumgartner m. p.

124.

Verordnung des Handelsministeriums vom 30. März 1853,

die Verleihung zweier ausschließenden Privilegien betreffend.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 13. April 1853, Nr. 29.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Georg Paubes, Maurergesellen in Wien (Mariahilf Nr. 70), auf eine Verbesserung der Kochherde; — auf die Dauer von fünf Jahren. Die Beschreibung, deren Geheimhaltung nicht angesucht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien - Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung (Z. 2162—5.).

2. Dem Florentin Joseph de Cavaillon, in Paris (rue Taitbout Nr. 30), durch Georg Märkl, Privatbuchhalter in Wien (Josephstadt Nr. 65), auf eine Verbesserung in der Bereitung und Reinigung des Wasserstoffgases zur Beleuchtung; — auf die Dauer eines Jahres. Die Beschreibung, deren Geheimhaltung angesucht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien - Archive in Aufbewahrung (Z. 2188—5.).

Baumgartner m. p.

125.

Verordnung des Handelsministeriums vom 6. April 1853,

womit die Anzeige, daß Ferdinand Burgett sein Privilegium vom 21. Juli 1852 an die Direktion der k. k. ausschließend privilegierten Dampfmühlen-Aktien-Gesellschaft in Wien abgetreten habe, kundgemacht wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 13. April 1853, Nr. 29.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige, daß Ferdinand Burgett sein Privilegium vom 21. Juli 1852, auf die Erfindung von Mahlgängen mit unveränderlichem

skich z nieodmienną równoległością powierzchni użytych kaimieni, mocą aktu prawnego przed Drem. Michałem Melkusem, c. k. notaryuszem, pod dniem 3. Marca 1853 l. 1128 zeznanego, na rzecz dyrekeyi c. k. towarzystwa akcyonaryuszów wyłącznie uprzywilejowanych młynów parowych w Wiedniu w zupełności odstąpił, polecając zarazem odstąpienie to zarejestrować w c. k. archiwum przywilejów.

Baumgartner m. p.

126.

Obwieszczenie Prezydium krajowego z dnia 15. Kwietnia 1853,

względem zawieszonéj działalności ustawy broni, wydanéj dla Galicyi z Krakowskiem i dla Bukowiny.

Według reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29. Stycznia 1853 l. 382 M. S. W. rozporządzono u wysokiej Władzy, że działalność najwyższego, Dziennikiem praw Państwa w części LXVII. z roku 1852 ogłoszonego patentu z dnia 24. Października 1852, (Dziennik praw krajowych, część XLII., nr. 304, str. 723), o wyrabianiu, przedawaniu, posiadaniu i noszeniu broni, tudzież przedmiotów amunicyi, jakoteż działalność ogłoszonego Dziennikiem praw Państwa w części VI. z roku 1853 wykonawczego przepisu o wywozie jéj z dnia 29. Stycznia 1853 (Dziennik rządowy, oddział pierwszy, część VI., nr. 17, str. 91), wydanego ku dopełnieniu najwyższego patentu o broni w Galicyi wraz z Krakowskiem i na Bukowinie, podczas trwającego stanu oblężenia zawieszoną być ma, i że przez tenże czas dotychczasowy zakaz posiadania broni i dotychczasowe postępowanie względem wydawania kart na jéj posiadanie w swojej mocy utrzymane być mają.

Tylko co do posłetek broni, postanowienia §§. 5 — 9 powołanego wykonawczego przepisu z dnia 29. Stycznia 1853, mają w skutek tegoż wysokiego rozporządzenia ministerskiego, i za zaszłém z c. k. Komendą armii IV. porozumieniem się wejść już teraz w wykonanie także w Królestwie Galicyi z Krakowskiem, i w Księstwie Bukowiny w ten sposób, iż posłeczki broni, do jednego z obu pomienionych krajów koronnych skutecznie, chociażby nawet takowe pojedyncze tylko sztuki stanowiły, opatrzone być powinny przepisaną kartą posiadania, i że bez takiej karty żaden spedytor towarów i żaden zakład transportowy ani broni, ani amunicyi do przewiezienia przyjmować nie może.

Przekroczenia tego przepisu podlegają postępowaniu prawa wojennego. O karty posiadania co do posłetek broni prosić należy w miejscu przeznacze-

Parallelismus der funktionirenden Steinflächen laut des vor dem k. k. Notare Dr. Michael Welfus vorgenommenen Rechtsaktes vom 3. März 1853, Z. 1128, vollständig an die Direktion der k. k. ausschließlich privilegierten Dampfmühlen-Aktien-Gesellschaft in Wien abgetreten habe, zur Wissenschaft genommen, und diese Uebersetzung vom k. k. Privilegien-Archive vorschristmäßig einregistriren lassen.

Baumgartner m. p.

126.

Kundmachung des Landes-Präsidiums vom 15. April 1853,

betreffend die suspendirte Wirksamkeit des Waffengesetzes in Galizien mit Krakau und in der Bukowina.

Laut hohen Erlasses des k. k. Ministeriums des Innern vom 29. Jänner 1853 Z. 382 M. Z. ist hohen Orts beschlossen worden, daß die Wirksamkeit des im Reichs-Gesetzblatte Stück LXVII. vom Jahre 1852 kundgemachten Allerhöchsten Patentess vom 24. Oktober 1852, (Landes-Gesetzblatt XLII, Stück, Nr. 304, Seite 723), betreffend die Erzeugung, den Verkehr, den Besitz und das Tragen von Waffen und Munitionsgegenständen, so wie auch die Wirksamkeit der im Reichs-Gesetzblatte Stück VI. vom Jahre 1853 kundgemachten Ausführungs-Vorschrift vom 29. Jänner 1853 (Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 17, Seite 91) zum Vollzuge des Allerhöchsten Waffenpatentes in Galizien mit Krakau und in der Bukowina für die Dauer des Belagerungs-Zustandes suspendirt werden, und daß für diese Dauer das bisherige Verbot des Waffenbesitzes und die bisherige Verfahrensweise hinsichtlich der Ausfolgung von Waffenpässen aufrecht zu bleiben haben.

Nur hinsichtlich der Waffensendungen haben in Folge desselben hohen Ministerial-Erlasses und in Gemäßheit des mit dem k. k. IV. Armee-Kommando gepflogenen Einvernehmens, die Bestimmungen der §§. 5 bis 9 der bezogenen Ausführungs-Vorschrift vom 29. Jänner 1853, auch in dem Königreiche Galizien mit Krakau und dem Herzogthume Bukowina schon jetzt in der Art in Anwendung zu treten, daß Waffensendungen, welche nach einem der beiden genannten Kronländer bewerkstelliget werden, selbst wenn sie auch nur aus einzelnen Stücken bestehen, von einem ordnungsmäßigen Waffenpasse begleitet werden müssen, und daß ohne einen solchen Waffenpaß weder Waffen noch Munition von einem Waarenführer oder einer Transportanstalt zur Verfrachtung übernommen werden dürfen.

Uebertretungen dieser Anordnung unterliegen dem kriegsgerichtlichen Verfahren. Die Waffenpässe für Waffensendungen sind bei derselben Behörde im Bestimmungs-

nia téj posólki, u téj saméj Władzy, jak o karty posiadania broni w ogólności; karty zaś te zawierać mają wyraźnie cel rzeczony, tudzież miejsce przeznaczenia posólki i być wydane na przeciąg czasu, przez jaki transport trwać może.

Jezeli karta posiadania broni wydaną jest ku przesłaniu tejże za granicę, tedy pograniczny wychodowy urząd cłowy odbierze ją, i z poświadczeniem skutecznego wyjścia za granicę odeśle téj Władzy, która ją wystawiła.

Posólki z bronią pod należytyym adresem wojskowych c. k. Władz lub oddziałów nie potrzebują kart osobnych.

Postanowienia te względem posólek z bronią, mają wejść w wykonanie z dniem 10. Maja 1853.

Gołuchowski m. p.

Orte der Sendung, wie die Waffenpässe überhaupt, anzufuchen, und sollen diesen Zweck, so wie den Bestimmungs-Ort der Sendung ausdrücklich bezeichnen, und auf einen der muthmaßlichen Dauer des Transportes entsprechenden Zeitraum ausgestellt werden.

Erfolgt die Ertheilung des Waffenpasses zur Versendung in's Ausland, so soll der Waffenpaß von dem Austritts-Grenzzollamte eingezogen, und mit der Bestätigung über den vollzogenen Austritt an die Behörde, von der er ausgefertigt wurde, zurückgesendet werden.

Waffen-Sendungen unter ordnungsmäßiger Adresse an k. k. Militärbehörden und Truppenkörper bedürfen keines besonderen Waffenpasses.

Diese Bestimmungen hinsichtlich der Waffensendungen haben mit 10. Mai 1853 in Wirksamkeit zu treten.

Goluchowski m. p.

